

som nu kan tildeles en stakkels Synder, der kommer til at forse sig, dem blive vi af med, og Krumslutningsstraffen ogsaa, og hvovr forførdeligt de end fremstille denne Bøiestraf med en Lante, der bliver indført, saa er Forførdelsen dog ikke større, end at vi have den i den gamle Lov for Flaadens Vedkommende, og har den kunnet gaa i saamange Aar, uden at vi have hørt ferlige Klager og Besværinger i den Henseende fra Flaaden, hvorfor kan man saa ikke gjøre det Samme for Hærens Vedkommende? Det er desuden uforklarligt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der giver sig saameget af med militære Love, aldrig med et Ord er draget tilfælt mod, at denne Straf var barbarisk for Flaaden, det er først nu, da der er Tale om at indføre den for Landhærens Vedkommende, at den paa engang bliver saa barbarisk, at man aldrig har set Mage til den. At det ikke skulde have sin Grund i Andet end i en virkelig Interesse for Sagen, det maa ærede Medlemmer forlade os, det have vi meget ondt ved at frigsjøre os for en Lante om. Naar vi fremstille de Konsekventser for Befolkningen, som Vedtagelsen af denne Lov vil føre til, saa behøver hverken det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds eller jeg eller Nogen, der deler Anskuelse med os, at frygte for de Billeber, de Herrer ville kunne oprulle for Befolkningen om, at vi skulle have gjort Noget, som ikke var human, skjøndt det dog virkelig er tidsvarende, og Noget, som vi burde have hørt for længe siden. (Berg: Hørl.) Det ærede Medlem siger Hørl, det glæder mig forsaavidt, som jeg maasse kan tage det til Indtægt for, at han nu er kommen til Erkjendelse af, at det var paatide, at man fik en Forandring i Loven. Er det ikke Tilfældet, hvorfor have vi saa ikke faaet en ny Straffelov: at se fra det ærede Medlem? Det ærede Medlem pleier jo ellers at være saa rig paa Indbringelser af private Lovforslag. Derfor undrede det mig ogsaa at høre de Bemærkninger fra ham, som man har hørt om det mindre Helbige i at indbringe private Lovforslag, som Regjeringen ikke har kunnet slutte sig til. Har det ærede Medlem altid haft Regjeringen eller enkelte Ministre med sig, naar han har indbragt et Lovforslag her? Havde det ærede Medlem det ifjor, da han indbragte et Forslag om Forandring i den kommunale Valgret, et Forslag, som siden bødte hen, taffet være det ærede Medlem, der indbragte det, og som ikke lod høre fra sig siden? Grundloven giver os jo imidlertid Ret til at bruge det private Initiativ til at indbringe et hvilket som helst Lovforslag, som man finder det hensigtsmæssigt at lade komme til Drøftelse og Behandling her, og jeg havde ikke troet, at det var nødvendigt, at vi skulle staa Standret for det ærede Medlem om at det var en Foregribelse af de parlamentariske Regler, naar vi benyttede, hvad Grundloven giver os Ret til,

fordi Regjeringen eller enkelte Ministre siden ere komne til at slutte sig dertil; det er høist mærkværdigt, at det skulde være en Forbrydelse. Jeg turde maasse, inden jeg slutter, sige til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Dønnergaard), at jeg kan høre, at det ikke har været ganske foregjøves, hvad jeg fremsførte igaar angaaende, hvad der skulde foregaa paa Landet. Det ærede Medlem har følt sig truffet; kan jeg træffe ham hver Gang saaledes, skal det være mig en Fornøjelse. — Jeg maa, forinden jeg slutter, gjøre opmærksom paa, at der er nogle af mine Venner, der have sagt mig, at jeg igaar ved Slutningen af mit Foredrag skal være kommen med en Udtalelse, som kunde forstås derhen, at jeg særlig ønskede, at vor Armeebudget skulde voxe op til en Størrelse af 30 Millioner om Aaret (Berg: Ja!). Jeg hører, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger Ja, og jeg takker de ærede Medlemmer, som have sagt mig det; har jeg sagt Noget, der kan lægges ud paa den Maade, saa er det en Fortalelse, en Misforstaaelse, saa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds skal ikke glæde sig ved at kunne gjøre Kapital af det herefter. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det vilde meget glæde mig, om vi hellere idag end imorgen kunde komme til en Nedgang i vore Hæruddgifter henimod det, som Loven af 1867 har bestemt, for ikke at sige endnu længere ned. Jeg har kun anført dette i Modsetning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, hvem jeg bebrejder, at han har været med til ikke at gennemføre, men indføre den almindelige Vernepligt, uden at ville tage dens Konsekventser. Dens Konsekventser kunne føre til, naar den skulde gennemføres i Livet, som den burde, at vi komme op til en Udgift paa henved 30 Millioner; thi det er en bekjendt Sag, at der er en hel Del, som man er enig om egne sig ligesaa godt til at blive Soldater som de, der nu maa gaa ind og blive Soldat, og naar der er almindelig Vernepligt, var det rigtigt, at de ogsaa kom med. Det har været min Mening med min Udtalelse om Gjennemførelsen, men ingenlunde, at jeg skulde længes efter at faae Armeen større; den er saameget stor nok, altsor stor, og jeg indtager samme Standpunkt i dette Spørgsmaal som i 1867. Det er denne Berigtigelse, jeg har anset det for nødvendigt at gjøre. Jeg takker mine ærede Venner, fordi de have gjort mig opmærksom derpaa, saameget mere som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kunde faae i Sinde at staa Kapital deraf.

Grifftrup: Den ærede sidste Talers Foredrag skal jeg ganske lade ligge, da det forekommer mig, at en hel Del deraf var Henvendelser til enkelte Medlemmer. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (S. Steffensen) udtalte, at han ansaa den Debat, der her blev ført,